

VOL. 25. ÉV

1927 november 1.

DETROIT, MICH.

DONGO

1060-25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 20. SZÁM

KOSSUTH (a clevelandi magyarokhoz): Fiaim, hol maradtatok szeptember 28-án?!

KÁRTYÁS-KESERGŐ

Jaj már minékünk, kártyás szerzetnek,
Társaskörbeli belserveszetnek,
Nagypinkáju, kisdohányu népek,
Üres bugás, öreg zsugás
Kopasz fejeknek!

Rajtunk zсарu üt, reánk hekus jár,
Vezéreinknek régóta kuss már,
Szép kártyaszoba, az sem biztos vár,
Kijárónál, ha meglógnál,
Rendőrbiztos vár.

Hajh, ti slepperek, pali-trágerek!
Árván konganak blattos lágerek:
Nem búgnak se kis, se nagy lágerek:
Fejet ejtnek, könnyet rejtnek
Minden spillerek.

Hajh, bős krupiék, gereblyétekkel,
Zord poentörök kiseded tétekkel,
Bushodt bankadók szerencsétékkel,
Hajh, ti mocsok zsetonosok
A csalétekkel!

Zokogó kibic duplapénzekre vágy:
Mégse léssen a törvény szive lágy,
Sujtó karja üz, békébe se hágy:
Nem kell fáznod, kabaláznod
Hogy ötre bevágj.

Sir az őszi szél koporsók felett:
Itt a makkdisznó, fuccs a kikelet!
Kinnal csavarog rezgő zsigered:
Méla blatton, a hervadton,
Nincs már sikered.

Félvén bujdosol, búval ballagva,
Kártyabarlangrul-kártyabarlangra
S méltán sanditva rendőr-talpakra:
Törött, tépett tehetséged'
Tészed parlagra.

Dulják honodat kegyetlen basák:
Mit ér már neked demokratság?
Berken némaság, keblen árvaság:
Rossz már régen rendőrségen,
Szép kis társaság!

Tizenkettőre huztunk hideg ászt,
Szivünk érzi közelegni a frászt,
Vert társaskörök öltnek méla gyászt:
Ihaj-csuhaj! A bús tulaj
Bémondja a pásszt....

(JÁSZ)

Apróságok Szót Bendből

A LEGUJABB DIVAT

Beállit egy fiatal ember a Feingold-féle üzletbe s egy divatos öltönyt kér. A legujabb divatot.

Mr. Feingold: Sajnálom, uram, de a legujabb divat szerint nem adhatok

Fiatal ember: Miért?

Mr. Feingold: Mert a legujabb divat az, hogy fiatal urak egyáltalán nem fizetnek.

ISKOLÁBAN

Burkus Elza: Mama, én nem megyek többet iskolába

— Miért kisleányom?

— Mert a tanítónő nem tud semmit.

— És miért nem tud semmit?

— Azért, mert tegnap az iskolában azt mondta nekem, hogy kettő meg kettő az négy. Ma meg azt mondta, hogy három meg egy — az négy.

BAKSAY PÜSPÖK

Baksay Sándor a legderüebb magyar író volt. Csak akkor vált kissé epéssé, ha a modernkedő kor felszínesebb voltát ostorozta. Azért szerette még egyházi munkásait is ilyen szólásokkal csipkedni: "hitoktató, magamagát fitogtató".

Azt meg aztán végkép nem szeretete, ha a népet bántotta előtte valaki. Egy alkalommal — püspöksége idején — panaszra megy színe elé egy káplán. A főtiszteletű ur hallgatja egy ideig, hallgatja az ifju Timótheus kifakadásait s végül így mondja ki a perdöntő szót:

— Öcsém, jegyezze meg magának, hogy: a gyülekezetnek mindig igaza van; a papnak — néha van igaza; a káplánnak — soha sincs igaza! Elmehet, öcsém.

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

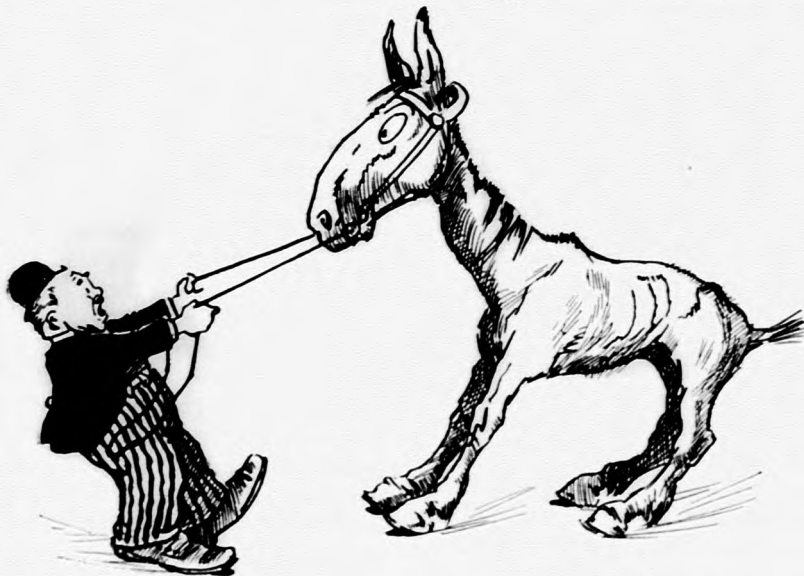
A leghiresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvánia 502-J.

C S E R I A J O S

8126 W. JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munició kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

ELVESZTETTE A MÉRTÉKET

BÖRCSÖK Imre kerékgyártó mester kissé beszeszelt állapotban volt, mikor Tar István gazduram érte küldött, hogy csináljon neki két új saroglyát a szekeréhez.

— Megyek, fiam, megyek, mondta a küldöncnek, csak épen elvégzem a műhelyben a legsürgősebb dolgomat. Félóra múlva ott leszek.

Ez a félóra arra kellett Börcsök mesternek, hogy a feje meg a lába valamennyire rendbe jöjjön, mert hiába nem akarta, de úgy volt, hogy a feje mindig előre, a lába meg keresztbe mozgott. Mikor úgy gondolta, hogy már rendben van, elindult; meg is érkezett Tar István uramékhoz, de ott vette észre, hogy mégse mjött ő egészen rendbe, mert a mértéket otthon felejtette. Tar István gazda meg nem tudott neki ilyenekkel szolgálni.

— No nem baj, mondta Börcsök, segíték én a dolgon.

Hát úgy segített, hogy a két kiterjesztett karjával közeledett az ócska saroglyához, aztán megérintette mindegyik tenyerével annak a két oldalát s ezzel már le is mérte a szélességét. A hosszát anélkül is tudta, hogy mennyi. Hogy aztán a mértéket el ne veszítse, a két karját nem fogta össze, hanem abban a kinyújtott állapotban hagyta és tartotta, amelyben volt, mikor a mérést végezte. Így indult kifelé Börcsökéktől a nagy kapun át, amely épen nyitva volt. Így ment az utcán is. Mindenki megbámulta a kiterjesztett karjaival ballagó Börcsöket. De legjobban a felesége, aki a kerítés fölött kinézve pillantotta meg az urát. Még a száját is eltátotta, úgy bámult az urára. Ez

pedig mikor közel ért, úgy szólt a feleségéhez: "No ne bámulj olyan furcsán, anyjuk, hanem nyisd ki csak hamar az utcaajtót vagy talán még jobb lesz, ha a nagy kaput nyitod ki!"

— Tán megbolondultál, apjok, hát miért nyissam én ki, mikor neked úgy is ki van nyújtva mind a két kezéd? — mondta az asszony.

És csakugyan nem nyitotta ki, hiába kérte rá újra meg újra a férje. Már csak azért se, hogy lássa, megvan-e csakugyan hibbanva az ura.

Mikor az elunta a várakozást, dühösen összekapta a két karját, kinyitotta az utcaajtót, de nyomban rá meg is verte a feleségét s ezt kiabálta:

"Nesze asszony, nesze! Te miattad vesztettem el a mértéket, most mehetek újra vissza mértéket venni!"

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, — OHIO

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

Nem tudok én neked
Csak virágot adni;
Szép virágot lehet
Kovács M.-nél kapni.
Hozzámegyek tehát,
Hozom a virágot
S megölelném érted
Az egész világot.

KOVÁCS M.

7835 W. Jefferson, Detroit, Mich.

PIACI DALZATOK

(PESTI KESERGES)

1.

Nem akar az ökörborda

Lemenni:

Az árszintben nincs csökkenés

Semennyi.

Hasztalanul törlek el a —

Forgalmít:

Sej! Nem törték el árva gyomrunk

Korgalmít.

2.

Szentistvánkor ökröt

Sütöttek, —

Ezzel tenger lármát —

Ütöttek.

Hasztalan pazarlák

A lőszert:

Sütöttek von' meg pár

Ablőzert.

ÚJ SZÜRET

Ha volna még a régi borból,
sajgó szép asszu bánatokból,
nem volna nálam boldogabb.

De szívem üres, mint a pince,
sajgásból benne nincs egy icce
s halottan várom holtomat.

Igaz, a hegyen új szüret van
s ahány hordó és sziv üres van,
az új borokkal megtelik.

De más az ize már az ujnak
és más nótája van a hurnak,
nem vén kedvemre pengetik.

A döngő hegyen busan, öszen
összenézünk az öreg csöszszel:
Hej-haj, de rongyos egy szüret!

S átreng rajtunk egy béna csárdás,
valami mustos élet-máslás
s az októberi rémület.

TARNÓCY ÁRPÁD.

AZ VOLNA AZ ÉLVEZET!

A kis Ferinek magyarázza az édes
apja:

— Tudod-e, fiam, hogy Amerika
nagyvárosaiban harminc-negyven eme-
letes házak is vannak?

Ferkó szeme felragyog:

— Ejha! Ott szeretnék én egyszer
a lépcső karfáján lecsuszni!

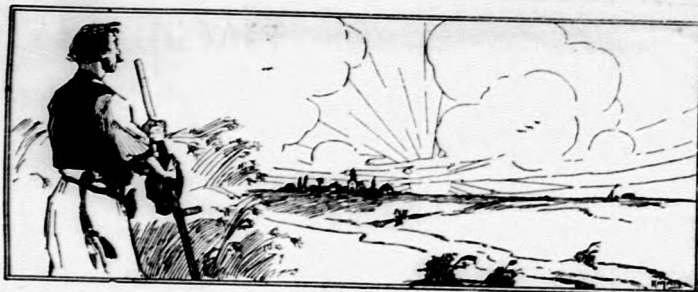
A KIS GAZEMBER!

Mórickára rákiált a papája:

— Te gazember! Te elloptad az
almát a spájzból!

— Almát? — csodálkozik Móricka.

— Azt se tudom, mi fán terem...

ESTI LEVÉL

— AMI ÖREGIT —

Woronoff Budapesten arról tartott előadást, hogy mivel lehet fiatalítani az öregeket? Én arról írok, hogy mi öregíti a fiatalokat. A témakör ugyanaz, de a Woronoff témájának lényegét úgy kerülgeti a legtöbb ember, mint a macska a forró kását. Pedig őszintén kellene arról beszélni minden tisztességes társadalmi körben, mert hiszen az életerő meghosszabbítása vagy felujtása az egész emberiséget érdekli. Kalapot kell emelni a tudomány előtt és ha Woronoff csimpánzok segítségével, sebészeti uton, mirigyek átültetésével az életerőt meg tudja hosszabbítani, az nagy haladás — a tudomány terén. De a gyakorlati életben az emberiségre kevés haszonnal jár. Mert nincs annyi csimpánz, ahány ember. S ha az emberiségnek akarnánk használni ez uton, akkor a föld felét először csimpánztenyésztésre kellene berendezni. Abból, hogy egy pár szegényházi öreget és milliórdost megfiatalítanak, kevés haszna van a világnak. Könyvet szeretnék írni Woronoff ellen, amelyben élettapasztalatok után kimutatnám, hogy semmi szükség operációra és csimpánzokra az életerő meghosszabbítása vagy felujtása érdekében. Az élet természetes útján mindent el lehet érni. De nem merem megírni, mert az álszenteskedés eltakarja ezt a témakört, mely ép azért pusztítja, rontja a férfiakat és nőket, mert becsületes őszinteséggel senki sem kap idejében jó tanácsot. Csak egyetlen mondatot írhatok ide: Tessék az érzelmi, erkölcsi és szexuális viszonyokat okosan, tisztességesen, a természet erkölcsinek megfelelően és mérsékelten berendezni s akkor nem kell or-

vosi beavatkozás az életerő fenntartásához, ami az életkedvnek és munkakedvnek harmóniájából áll. Az okokat kell eltüntetni, amik az életerőt rontják és korán öregítenek. Az a fő baj, hogy a mai ideges élet öregíti nemcsak a férfiakat, hanem a nőket is. Ennek pedig utját lehet állni, ha minden ember nemcsak önmagára, hanem az embertársára s főként az élettársára is vigyázna s gyöngéd lenne vele szemben.

Az okos orvosok, akik nem a betegséget, hanem az egyént gyógyítják, tudják, hogy a testnek elerőtlenedését legerősebben a lelki állapot depressziója idézi elő. A lelki bajok jobban öregítenek, mint a testi betegségek az intelligens középosztályban.

Öregít a tulságosan sok munka s a tulságosan sok gyönyör. Öregít a tartós bánat és gyakori mulatozás. A kenyérkereset gondja mindenkit öregít, férfit és nőt egyaránt. A férfi idegeit gyárilag roncsolja az a sok bánat, sértetés, megkárosítás vagy lealázás, amiben az üzleti élet vagy a hivatali munka részelteti. Azért a kenyérkereső férfi a családi élet nyugalomában, a szerelemben keresi a regeneráló, a fiatalító erőt. De a legtöbb s a legérzékenyebb rendszeren itt találja meg a lelke nagy gyötrelmeit. A férfi, aki az érzelmi életében is szerencsétlen, az oly gyorsan ég el, mint a gyertya, melyet két oldalról gyújtottak meg. Sok embernek komplikált a magánélete, például hiteztársa mellett más valaki iránt is érdeklődik, ez a komplikáció is csak öregít, mert gonddal, izgalommal jár. Sok Don Juan vagy Démon boldog és büszke, ha sokat hódít; de a sokféle szerelmi tűzben maga is gyorsabban elég.

Végre minden az idegre megy. A szerencsétlen szerelem öregít, a boldog szerelem fiatalít.

Mivel az öregségtől a nők legjobban félnek, jó lesz megjegyezni, hogy a harag, a mérgeződés, a veszekedés, a gyűlölködés ép úgy öregít, mint a bánkódás. A legszebb női arcot is valósággal deformálja, gyakran elrutítja a harag. A mosoly, a derű, a verőfény, a jókedv s a lelki jóság fiatalítja az öreg nőt is. Miután a nőt az Isten is azért teremtette szépnek, hogy széppé tegye a férfiak életét, nem volna szabad a nőnek se a lelkét, se az arcát elrutítani rossz indulattal, gyűlölködéssel. S a férfiak kötelessége is az volna, hogy a nők lelkének derűjét és jóságát ne rontsák meg. Hiszen ez az igazi szérum az öregedés ellen.

Azok a "modernek", akik a nőknek teljes férfias életet szánnak, öregítik őket. A mai lányoknak és asszonyoknak ugyanis elég keserűségük van a magánéletben. Nehezen találják meg az igazi boldogságot. Mert néha sokfelől kínálják s ma az érzelmeiket több sikerrel hamisítják, mint a bankjegyeket. S az érzelemhamisítást nem is büntetik.

A lelki életet lehetőleg le kell egyszerűsíteni és vidámmá tenni: ez a fiatalítás egyik titka. Nem csimpánzokat kell nevelni, hanem jólelkű nőket, akik megmentik a férfiakat is, meg önmagukat is a megöregedéstől. Nem a regényírók találták ki, hanem az élet igazolja az örök igazságot, hogy a jólelkű nőnek egy biztató szava, szemének egy meleg tekintete nagyobb munkakedvet, képességet s lendületet ad a férfinak, mint bármilyen dicsőségnek vagy vagyonnak kilátása. A gyöngéd, szerető nő vagyont tud keresztetni a férfival, a gyűlölködő, veszekedő egy vagyont tud elvetetni vele. Az egész "Gyűlöletország"-ból nem lehet kiirtani a gyűlöletet; de minden férfi s nő igyekezzék magának egy kis szigetet teremteni, ahol őt nem bántják s ahol maga sem bánt senkit. A boldogság, a háborítlan gyönyör, a gyöngédség fiatalít.

ZSOLT.
(Pesti Hirlap)

KRÓNIKÁS ADOMÁK

RÖVIDEN

Ahogy a koalíció győzött, Kossuth Ferenc, az ujdonsült miniszter országos körutra indult. Csak nagyvárosokban szállt ki Kossuth Ferenc, az utbaeső községek pedig távirati értesítést kaptak: ki is vonult a lelkes tömeg minden állomáson zászlókkal és szónokokkal.

Egy-egy állomáson alig jutott öt perc a fogadtatásra. A szónok urak persze kibeszelték ezt az öt percet mindenütt és így Kossuth Ferencnek annyi ideje maradt csak, hogy egy-egy velős mondatot vághatott ki.

Gyomán például mindössze ennyit mondott:

— Hála ellenfeleim ügyetlenségének: sikerült kormányra jutnunk.

De ez aztán eléig is volt!

KIFUNDÁLTÁK.

Ugyancsak Kner beszéli el, hogy nagy dolog-időben rendelték be a távoli és rossz vasuti összeköttetésű vármegye székhelyére, Gyulára, a szarvasi megyebizottsági tagokat. Kimentek kora hajnalon valamennyien a pályaudvarra, de zúgtak is, hogy ilyenkor hagyatták félbe velük a nagy munkát.

Megszólalt az egyik tót atyafi:

— Ugyan mit morgolódtok? Fi-gyeljetez rám. Nincs mi ránk szükség, csak a különbözet miatt rendelték be minket. Aki a főispán ur mellett akar szavazni, az álljon jobbra, aki ellene, az álljon balra. Így ni: három kormánypárti többség, ezeket beküldjük a megyegyűlésre, mi többiek pedig megyünk szépen haza, dologra.

Így is lett és a hármak szónoka megmagyarázta a méltóságosnak, hogy kár lett volna becsődíteni az

összes megyebizottsági tagokat, elég hogy megjelent — a különbözet.

FURFANGOS HALÁSZOK.

Egyik békésmegyei községben történt, hogy választás előtt a Kőrös-halászat embereinek küldöttsége azt kérte a főispántól, hogy a most lejárt bérlési szerződést ne ujjítsák meg a bérlővel, hanem kapják azt ők meg, halászok, hiszen ők csinálnak mindent, míg a bérlő csak az ő zsirjukon uraskodik.

— És hányan vannak kendtek összesen? — kérdezte a főispán.

— Huszonhatan, méltóságos uram! Erre a főispán megmagyarázta, hogy ő nem akar senkit befolyásolni, nem is tőle függ ez, de hát kéz keset mos, ha a kormánypárt jelöltjét támogatják, kezükre jättsza hat évre a bérlést.

Meg is ígérték a halászok, hogy bár neheze fog menni, mégis mind a huszonhatan a kormánypárthoz állnak.

Erre az ígéretre meg is kapták a halászati jogot. Választás után a bankettre testületileg vonultak fel a halászok, ünneplő mandliban, valósággal ők dominálván a terített asztalok körül a helyzetet. A főispán meg is ve-regette a halászmester vállát és csak éppen, hogy valamit szóljon, felvetette a kérdést, hogy tulajdonképpen is hány szavazatot jelentenek ők a kormánypártnak?

— Méltóságos uram, hová gondol, hisz ha nekünk csak egyetlen egy szavazatunk is lett volna, de hogy is hagytuk volna cserben a mi derék ellen-zéki jelöltünket, — felelte nyugodtan a fífikus halászmester.

A PÉNZÜGYIGAZGATÓ

Az oláh uralom alá került Temesvárra Popp nevű pénzügyigazgatójának igen rossz volt a híre. Azt beszélték róla, hogy rettenetesen sarcolja a kereskedőket. A bukaresti pénzügyminiszter végre is elhatározta, hogy elhelyezi Temesvárról Poppot. A temesvári kereskedők ekkor küldöttségileg keresték fel a pénzügyminisztert. Agyba-főbe dicsérték a pénzügyigazgatót előtte, és kérték, hogy ne helyezze el tőlük ezt a derék kitűnő Poppot.

A pénzügyminiszter végre is megsokkalt a nagy dicséretet és rájuk ripakodott:

— Folyton panaszokat kaptam eddig Popp ellen, hogy így meg úgy sa-nyargatja a kereskedőket, most meg egyszerre könyörögnek, hogy hagyjam őt a helyén. Nézze barátom — fordult ekkor az egyik kereskedőhöz — maga román ember, maga őszintében meg meri mondani az igazat: világosítson fel arról, hogy miért ragaszkodnak úgy Poppoz?

— Kegyelmes ur, — felelte a román kereskedő — nem lesz semmi bántódásom, ha őszinte leszek?

— Nem.

— Hát akkor megmondom az igazat. Azért szeretnők, ha Popp megmaradna pénzügyigazgatónak, mert az is egy szál ruhában jött hozzánk, de már megszede magát a mi bőrünkön és most már mérsékletesebb a zsarolásban. Isten mentsen, hogy új embert szabadítsanak a nyakunkra, aki megint egy szál ruhában jön kö-zénk s a mi bőrünkön akarja majd magát megszedeni!

NEM LESZ, HANEM VOLT

Bárczy Istvánt polgármester korában gyakran zaklatták a Tabán szabályozásának legkülönbözőbb ter-veivel. És bár ő hive volt a Tabán szabályozásának, mégis megunt a sok macerálást, így szól egyszer a Tabán egyik rajongó hívéhez:

— A Tabánra vonatkozólag a Széchenyi mondását tudom csak variálva idézni, — hogy: a Tabán nem lesz, hanem volt.

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a felhött is
Táncos kedvű marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.

511 Ontario Str. Buffalo, N. Y.

NÉMETEK ÉS MAGYAROK

Ezer évvel ezelőtt Arnulf német-római császár eljött a Tiszához, hogy szövetséget kössön a szlávok ellen Árpád magyar fejedelemmel. Németország ezt a szövetséget hatalmasan kihasználta politikailag és gazdaságilag és elvitt bennünket egészen a világháborúig. A közös küzdelemben egymillió magyar ember halt meg és lett bénává a harcmezőn, alig tíz esztendő előtt, s most úgy bánik velünk Németország a gazdasági megegyezés halogatásával, mintha csak vadidegenként állnánk egymással szemközt.

Magyarország gyönyörűen kifejlesztett állattenyésztése minőségileg a német nivót messze meghaladta már. És mikor ezzel az eredménnyel kopogtatunk a német határon, olyan intézkedésekre találunk, mint amilyenek Németország kereskedelempolitikai pozícióját tervszerűen készítik elő velünk szemben arra az időre, amikor végre hajlandó lesz leülni a tárgyalóasztalhoz.

Szeretnénk emlékeztetni Németországot arra a bizonyos szö-

Buffaloban Tóth Gyulának
Olyan szép a bárja,
Hogy tizenkét határban sem
Akad annak párja.
Aki szomjas, keresse fel;
Kit üldöz a bánat,
Medecinát bura-bajra
Őnála találhat.
708 Tonawanda St. Buffalo.

vetségi hűségre, amire, ha szükségük volt rá, annyszor hivatkoztak. Sajnos, a hivatkozásnál egyebet nem kaptunk, mert már a 80-as évek óta érvényesült Bismarck rendkívüli céltudatossága és grandiózus önzése, amely akkor egy csapásra letörte a magyar állatok, főleg a magyar sertés kivitelét. Egyik évben kivittünk 600,000 sertést, és a rákövetkezőben pedig már csak — 1600 darabot! Így dolgozott a kemény és keresztülgázoló német öntudat, mert, sajnos, nekünk ugyanakkor olyan külügyminiszterünk volt, aki mindennap megjelent a borbélynál és gondosan ki-süttette a haját...

Bismarck a magyar közigazdaság feje fölött keresett kapcsolatot a Balkánnal, s értékes összeköttetéseket szerzett ott, miközben a balkán-népeket ellenünk bősztette ama állategészségügyi intézkedésekkel, amikre bennünket Németország vámpolitikája kényszerített rá. Ugyáltszik, azt hiszik Berlinben, hogy a Balkán határa közelebb tolódott Németország felé és most már Budapest ellen lehet tenni olyan lépéseket, amiket azelőtt Belgrád és Bukaresttel szemben tettek.

Olyan öntudatos és önző ellenfelekkel szemben, mint amilyenek a mi nyugati szomszédaink, csak a modern diplomáciai tudás tájé-

kozottság és készség segíthetne bennünket ha nem is teljes, de legalább részleteredményekhez. Nagy baj azonban, hogy legfontosabb külkereskedelmi és ehez tartozó diplomáciai pozícióink betöltésénél még mindig azt nézik, hogy ki végezte el legnagyobb ki-tüntetéssel — a konzuli akadémiákat.

Velünk szemben képzett közgazdák üzletházak irodáiból az államhivatal munkájába vont nagy-szabású kereskedők és közgazdászok állanak. Nálunk ellenben még mindig uralkodik annak a bécsi nevelésnek a szelleme, amely formákban és fontoskodásokban merül ki. Amíg ez így marad, amíg Prágában, Berlinben és Bécsben nem a gazdasági szellem ke-rekedik felül diplomáciai képvi-seletünkben, addig sorra fogjuk elveszteni gazdasági csatáinkat s addig minden tárgyalás, amit akár a németekkel, akár másokkal folytatunk gazdasági ügyeink rendezésére, nem eredményt, hanem meglepetést, csalódást és áldozatot jelent a mi számunkra.

(Pesti Napló)

FONÁL

tiszta sodort gyapjuból kézi kötés-hez. Ugyancsak horogöltéses szőnyeghez való fonál. 50 cent egy 4 unciás csomag. Utánvét mellett küldjük. Irjon még ma ingyen mintáért. Kérdezősködjék a mi gyapju pokrócainkról.

Concord Worsted Mills
West Concord, New Hampshire

MAGYAR TEMETKEZÉSI VÁLLALAT ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

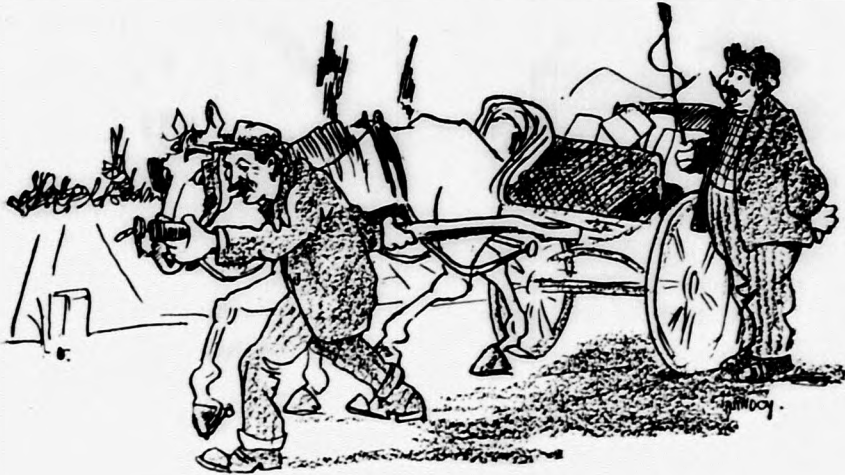
TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEG-FENYESEBBTŐL A LEGEGYSZERŰB-BŐL A LEGJUTANYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

TANFELÜGYELŐ ELVTÁRS

A kommun alatt történt. Egyik vidéki felekezeti iskolába betoppan az újdonsült tanfelügyelő. Vallásóra lévén, a tanító éppen azt magyarázta, hogy van Isten. A tanfelügyelő szemé felcsillan. Ime, ide nem hiába surrant be.

Kilétének bemondása után hivatalos pózba vágja magát s így szól:

— Tanító elvtárs, hogy lehet még mindig ilyen elavult dolgot tanítani? Tudhatná, hogy csak az van, amit látunk, vagy amit kézzel megfoghatunk.

Nyomban igyekezett is kijavítani a tanító téves munkáját.

— Figyeljetez ide! — kiált a gyerekekre. — A tanító elvtárs még mindig olyan dolgokat tanít nektek, amik már régen kimentek a divatból. Tanuljátok meg, hogy csak azt kell elhinni, amit a szemetekkel láttok, vagy a kezetekkel megfoghattok. Hogy hívnak téged, kis fiam?

— Jánosnak, szolgálatjára.

— Na János, mondd meg, mi ez?

— Asztal.

— Látod ezt az asztalt.

— Látom.

— Meg tudod-e fogni?

— Igen, meg tudom.

— Tehát, gyerekek, mivel az asztalt látjuk is, meg is tudjuk fogni, megtanulhatjuk, hogy van asztal. Hát az Istent látod-e? — kérdi a másik gyereket.

— Nem látom.

— Meg tudod-e az Istent fogni?

— Nem tudom.

— Ime, ebből azt tanulhatjuk meg, gyerekek, hogy nincs Isten.

Most a tanító, ki eddig nagy nyugalommal hallgatott, megszólal:

— Szabad nekem is kipróbálnom ezt a tanítást?

— Tessék, — hangzott az engedély.

— Gyere ide, Sira Pista és fogd meg a tanfelügyelő elvtárs kabátját. Meg tudod-e fogni?

— Meg.

— Látod-e?

— Látom.

Ismét szól a tanító:

— Kérem az elvtársat, sziveskedjék egy kicsit lehajolni. Na, Pista, fogd meg az elvtárs haját. Látod-e és meg tudod-e fogni?

— Igen, — volt a válasz,

— Mondd el tehát, amit tanultál.

— Mivel látom a tanfelügyelő elvtárs kabátját is, haját is, meg is tudom fogni, tehát az elvtársnak kabátja is, haja is van.

— Most fogd meg a tanfelügyelő elvtárs eszét. Meg tudod-e fogni?

— Nem.

— Látod-e.

— Nem.

— Mi következik ebből?

— Mivel a tanfelügyelő elvtárs eszét se nem látom, se megfogni nem tudom, tehát a tanfelügyelő elvtársnak nincs is esze.

KÁR VOLNA

A FELESEG: Amikor jegyesek voltunk, azt mondtad, hogy ilyen nő, mint én vagyok, nincs több a világon.

A FÉRJ: Most hozzáteszem: kár is volna, ha lenne!

MAGÁNSZÜLÖTT

Nagy alföldi város lelkészi hivatalába keresztelére viszik a csecsemőt. A gyermek nagyapja van ott, meg a bába.

— Ki az apja a gyerekeknek? — kérdi a nagytiszteletű ur.

— Hát, kérem alássan, — felel a nagyapó — azzal nem szolgálhatok, mert ez csak olyan magánszületett.

A SÁR

A Dunántul egyik uradalmában, lucskos őszi napon, midőn az utakat járhatatlan sár borította, kidugja orrát az irodából a gyakornok ur s kérdezi az öreg bérest:

— Sár van-e, Mihály bá'?

Az öreg nagyot sercintve felel:

— Olyan sár van biz' ifiur, hogy a kutyát is lapáton tartják ki ugatni.

A legmodernebben berendezett vas- és festékkereskedés,

ahol mindenféle szerszámok, borotvák, borotválkozó készülékek, épületvasalások, konyhai edények, gáz- és melegítő kályhák, mosógépek, hazai gyurótáblák, derelyemet-szék, zseb és konyhai kések, gyermekkocsik és biciklik, és sok sok más egyéb tárgyak legjobb beszerzési forrása

FIVE BROTHERS

GEGUSTESTVÉREK

vas- és festékkereskedése

8013 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 1184

A detroiti magyarság előnyösen ismert, legjobb házfestője és papírozója

HUNGLER SÁNDOR

405 S. HARBAUGH STREET,
elvéllal bármilyen kis és nagy munkát s azt a legnagyobb szakértelemmel és jutányosan végzi. Minden munkáért jótállást vállal.

Nagymagyarorszáért!

Ezen a címen hatalmas kötetet állított össze

VOLLAY FERENC

debreceni tanár az utolsó évtized legszebb magyar

hazafias költeményeiből. A szaválásra rendkívül alkalmas kötet postai szállítással együtt

Egy dolláre 50 centbe kerül és megrendelhető az alábbi címen:

VOLLAY FERENC

CSAPÓ UTCA 63. DEBRECEN,
Hungary.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS

MEGFIGYELÉSEI

BUDAPESTEN végre valahára leleplezték Kossuth Lajos szobrát és pedig általános nemzeti ünnep keretében. Éppen legfőbb ideje volt annak, hogy Magyarország fővárosában is ott álljon Kossuth Lajos szobra, amit a Habsburgok miatt nem mertek, vagy nem akartak felállítani Magyarországon szívében a lojális magyarok.

A budapesti szoborleleplezés ünnepe fényes ünnep volt. Igaz, hogy arra csak az utolsó pillanatban hívták meg az amerikai magyarságot, már akit meghívtak, de azért az amerikai magyarságnak mégis csak jobban meg kellett volna nyilatkoznia, mint aho-

gyan megnyilatkozott a budapesti Kossuth-szobor leleplezése alkalmából. Egy-két ember küldött ugyan üdvözlő kábelsürgönyt, egy-két koszorú is került amerikai magyaroktól, de az amerikai magyarság mint olyan még csak meg se mozdult. És ez alkalommal újból fájdalmasan jelentkezett az amerikai magyarság szervezetlensége.

A budapesti Kossuth-szobor leleplezésével egyidejűleg megtartották New Yorkban a Kossuth-szobor kapavágási ünnepét. A new yorki Kossuth-szobor készen van és december hó folyamán szállítják át Amerikába s a jövő év március 15-ikén leleplezik le nagy ünnepség keretében. A new yorki Kossuth-szoborral kapcsolatban annyit civódtak egyes helyeken az amerikai magyarok, hogy se vége se hossza nem volt a vitaközásnak. Most azután illenék abbagyni a marakodást, mert a new yorki Kossuth-szobor leleplezési ünnepe talántán a legutolsó nagy magyar ünnep lesz az úgynevezett "Magyar Amerikában."

Az igazi nagy magyar kolóniák igazán szégyenletesen viselkedtek ennél a dolognál s míg Perth Amboy derék magyarjai csaknem másfél ezer dollárral járultak hozzá a szobor költségeihez, addig a mellüket veregető nagy magyar kolóniák még dollárkámban se tettek ki magukért. De még mindig van idő a mulasztások pótlására. A leleplezési ünnep közeleg s azért félre kell tennünk mindenféle kicsinyeskedést és minél nagyszerűbbé kell tennünk az ünnepet. Mert ha még itt is civódnak és egymás haját tépjük, akkor azt bizonyítjuk be a világ előtt, hogy a magyar nemzet megérdemelte szomorú sorsát. Mert amely nemzetnek hálátlan

fiai vannak, az nem érdemes a jóindulatra.

Az amerikai magyarságot nagyon szétszaggatták, pártokra tépték az utolsó időben. Az amerikai magyarságot igen szomorú helyzetbe hozták a gazdasági viszonyok, de még mindig kell anynyi erejének lennie, hogy amikor fajtájának becsületéről van szó, akkor dobbanjon meg benne a magyar szív, mert a vér még Amerikában se válhatott vízzé.

Különös eljegyzés

Az egyházpolitikai reformok előtt egy falusi református egyháznál a lelkész mellett egy káplán segédkezett. Az öreg lelkésznek szép lánya volt, akinek a káplán udvarolni is kezdett.

Az öreg pár boldogan nézte a fiatalok turbékolását, hisz ugyanis egymásnak szánták őket, csak meghívják valahová a káplánt lelkésznek.

Nemsokára meg is hívták az egyik községbe. De a lelkész a biztosra vett nyilatkozatával egyre késett.

Már eljött a bucsu vasárnap is.

A káplán szép beszédet csinált bucsuzóra. De istentisztelet előtt az öreg lelkész kijelentette, hogy annyira tisztelik őt a falusiak, hogy dél előtt ő fogja elbucsuztatni. El is bucsuztatja szépen s prédikációja után, mikor fölolvassa a házassulandó felek hirdetését, mindjárt a lányával és a káplánnal kezdte.

A káplán csak tallgatja s istentisztelet után megy a lelkészhez és mektezik, hogy talán valami tévedés van a dologban, ő még nem jegyezte el a kisasszonyt.

Erre a lelkész mosolyogva felel:
— Nono, öcsém, én láttam, mikor a lugásban jegyezte.

MAGYAROM!

Repülőgép legyen belőled, ha potyán olvasod a Dongót.

Záhm Palinál Buffalóban
Van ám gyógyszer bőven;
Meggyógyulhat, kit forgatnak
Ágyon lepedőben.
Nézzen be hát hozzá bátran,
Aki szomjas, éhes;
Záhm Palinál hamarosan
Ujra emberré lesz.
223 Katherine St. Buffalo.

DEBRECENI DIÁKTÖRTÉNETEK

Írta: **Simon István**

1.—A KRÉTA

A debreceni kollégium egyik hirneves professzora nagy munkán dolgozott, odakünn a Nagyerdő mellett, a sestakerti szőlőjében. Kivitte magával rendszeren János diákot is, annak a tolla alá diktálta a gondolatait. Munka közben megszomjazott s ezt kérdezte János diáktól: Lenne olyan szives, amice, hogy hozna fel nekem egy kanecso bort a pincéből?

— Nagyon szivesen nagytiszteletű ur, akár kettővel is — felelt János diák.

— De attól tartok, hogy odalenn majd iszik belőle.

— Ó hogyan tetszik rólam ilyet feltételezni, meg nem kóstolnám a világ kincseért sem!?

— Nagyon szép, de nagyobb bizonyosság kedvéért megkrétázom a szája szélét, szólt a professzor, aztán felkapott egy krétát az asztról és néhányszor végig dörzsölte a diák ajkait.

János nagyot nézett, hanem azért fogta a kanecso és leballagott vele a pincébe. Menetközben így monológizált: "Most az egyszer fel fog sülni a nagytiszteletű ur. Iszom biz én, már csak azért is, mert meggyanusított, de főként azért, mert én nálam is van kréta."

Ugy cselekedett, amint mondta. Eresztett a kanecsoba, jól meg-

huzta, aztán teleeresztette s végül jól bedörzsölte a krétával a szája szélét. Így ment fel.

A professzor ur hangos nevetéssel és ezekkel a szavakkal fogadta: "Domine, maga ivott!"

— Dehogy ittam nagytiszteletű ur, tessék jól megnézni a szám szélét, most is krétás — mondta önérzetesen János diák.

— Épen onnan tudom — mondta a professzor ur — mert én nem a krétával, hanem a hüvelykemmél dörzsöltem végig az ajkait.

2.—A SUGÓK

Az első éves teológusok közt volt egy nagyon szolid fiu, névszerint: Kiss György. Ez annyira jámbor ember volt, hogy a tanuló társai szégyelték és nem tekintették közéjük tartozónak. Bizonyítja a következő eset: Egyszer azt kérdezte valaki tőlük: "Hányan vagytok az első éven?" Így feleltek: "Tizenketten vagyunk meg Kiss György".

Hanem ez a Kiss György mégis lefőzte egyszer a tanuló társait, még pedig alaposan. A professzoruknak az volt a kívánsága, hogy a II-ik zsoltárt héber nyelven mondják fel, ha kérdezi. Hát kérdezte. Kiss Györgyöt szólította fel először, de bizony ő egyelőre nem szólott semmit. Sugták aztán

neki a tanuló társai, hogy: Lama rek sugajm. Mert így van a II-ik zsoltár kezdő sora héber nyelven. Kiss György mikor meghallotta, ezt vágta ki: "Szamarak sugóim".

3.—HARC, HÁBORU....

Kiss András, a latin nyelv tudós professzora megkövetelte, hogy a latin szónak ne csak egy, hanem több, minden lehető jelentését sorolja fel a tanuló. Egyik tanítványától azt kérdezte, hogy mit jelent ez a szó: facies. Az ipse nem tudta, de a szomszédja megsugta neki, hogy: arc. Erre vérszemet kapott a felszólított s ezeket pergette le: harc, háboru, esata, ütközet, viadal, veszekedés, verekedés, esetepaté.

A tanár ur a bajusza alól mosolyogva csak ennyit mondott neki: "Ugy veszem észre, fiam, hogy tegnap nagy esetepatéban volt része, mert a faciesnek az igazi jelentését végképen kiverték a fejedből."

4.—NEM LETT ROSSZ VÉGE

A mult század derekáig nem kaptak tüzi fát a várostól a szegénysorsu diákok. Akkor bizony úgy segítettek magukon, ahogy tudtak. A gyalogjáró melletti fatökéket rendszeresen lógatták s végre ellógatták. Egy téli sötét estén hatalmas zsákmányra tett szert öt diák: gerendát cipeltek a vállukon. Egyszer csak valaki megszólítja őket: "Urak, nem lesz jó vége ennek a dolognak". A hang nagyon ismerős volt a diákok előtt, azért egy közülök így rivalt rá a figyelmeztetőre: "Ne fecsegj annyit, hanem segíts, mert pórul jársz". Az illető erre beállott a cipelők közé. Mikor hazaértek a gerendával s lelökték az udvaron, egyikük mindjárt pipára gyujtott. A tűz világánál aztán a legszigorubb professzorukat ismerték fel maguk közt.

— Szerencsétlen, hát nem tudott maga várni azzal a rágyujtással, most már csakugyan sedes elé kell vinnem az ügyet — szólt a professzor, aztán ott hagyta őket.

Egy hétig nagyon szepegtek aztán a fiuk, de a kis ügy végre is

szép esendesen elaludt. Kiderült ekkor, hogy az a professzoruk nem is olyan szigorú, mint amilyennek addig mutatta magát.

5.—GÖRCS VAN A VÉGÉN

Egy másik gerendát Vad István eszmadia mesternek az udvarából akartak görögül elhíni. A vége közel volt a deszkakerítés alsó részén ásitó nagy lyukhoz. Itt kezdtek piszkálni. Persze késő este. De azért a eszmadia észrevette s ráült a tulsó végére. A diákok kezdtek huzni a gerendát, de ki nem huzhatták, mert a eszmadia erősen fogta és mikor már ötöt is odahuzták vele a lyukhoz, nekivetette a két lábát a kerítésnek. Ettől kezdve nem mozdult a gerenda, hiába rángatták. Végre is így szólott a főintéző: "Hagyjuk itt, göres van ennek a végén, az istennyila esapjon bele!"

Erre ezt mondta a eszmadia: "Vigyék kérem, csak ne átkozzának!" Leszállott a gerendáról és még ő is tolt a kifelé.

A NAGY KARIKA

Hizott sertést ölt a debreceni talyigás, ki is szállította a jó cimborája társaságában a város végére perzselni. Szalmát nem vittek magukkal, mert ahhoz a helyhez közel, ahol a perzselést meg akarták ejteni, volt széna-szalma kereskedés, onnan szállították a szalmát a disznóhoz targoncán.

Mindjárt rá is hintették az első tüzhöz szükséges mennyiséget. De nem gyújtották meg, mert megsomjaztak s minthogy nemcsak szalmás bolt volt a perzselőhelyhez közel, hanem kocsmá is, hát beléptek oda egy-két pálinkára. Az egy-két pohárból Isten tudja hány lett, elég az hozzá, hogy szalmagyújtás helyett nótára gyújtottak, ami messze kihallott a kocsmából.

Néhány suhanc álldogált a perzselendő disznó körül s mikor ezek az egyre erősödő nótahangokból megállapíthatták, hogy a talyigások a kocsmából egyhamar nem jönnek ki, elhatározták, hogy megtréfálják őket. Ezt sikeresen meg

is cselekedték, mert a sertést kihúzták a szalma alól és belegördítették a közeli árokba. Ott befedték giz-gazzal és falommal, úgy, hogy nem látszott. Mikor a disznóval így végeztek, visszaléptek a szalmához. Azt meg rárakták a targoncára. Olyan ügyesen berították be vele a targoncát, hogy így semmiben sem különbözött attól, mint mikor a disznó volt befedve.

Nagysokára kijöttek a talyigások a kocsmából és miután nagyjából a tántorgást is befejezték, meggyújtották a targoncára rakott szalmát. Égett a tüze szépen s mikor az elején kissé lecsuszott az égő szalma, láthatóvá vált a targonca kereke. Amint ezt lógó fejjel megpillantotta a segítő cimborá, meglepődötten így szólott a sertés tulajdonosához: "Ejnye komám, még nagy karika volt ennek a disznónak az orrában!"

NAPESTI VÁGYÓDÁS

De jó volna az életet széles mellel végig futni s ahová a szívem vágyik, könnyűszerrel odajutni.

Jó volna egy vándorfelhőn a világban elköszálni, szegény szétvert magyarokkal jóbor mellett elnótázni.

Jó volna az őszi mezőn árvaságban virágozni, sirószivű asszonynépnek fájalmára vigaszt hozni.

Jó volna a csillagsoron világoló jelnek lenni és szomorú szép lelkeknek álmaiban megjelenni.

Jó volna a szegény ember tiszta arcán lenni könnynek s valakinek a szívében csak egyszer is nagy örömmek.

TARNÓCY ÁRPAD

AMERIKAI HUMOR

Vevő: (dühösen, mert a szatócsboltban festékes lett az új kabátja): **Ex** csak a maga boltjában lehetséges!

A szatócs: Hiszen tetszett látni a felírást: **Frissen mázolvá!**

Vevő: Látni láttam, de **magánál** sokszor áll: friss vaj, friss tojás, friss főzelék. És mindig becsapódtam. **Azt** gondoltam hát, hogy a festékkel is így áll a dolog...

— A házasságok az égben köttetnek.

— Igaz. De az ég tudja, **hogy** miért köttetnek!

Orvos: Mondja meg a **feleségének**, ne aggódjék a nagyothallás miatt. **Ez** csak a közelgő öregség jele.

— Nem mondaná meg ezt neki személyesen, doktor ur?

Háziaszony (a szobaleányhoz): Ehhez az emberhez akar **feleségül** menni, Mari? Hiszen alig ismeri még.

Mari: A szomszédék Julisa **nagyon** ajánlja. Ő ismeri, másfél évig volt a menyasszonya.

A villamoskocsiban: **Miért** hunyod be a szemedet? Rosszul vagy? — Nem, de nem nézhetem, **hogy** hölgyeknek állniuk kelljen a villamosban.

Annie: Ma valami nagyon **hizelgőt** mondott rólad Billy!

Nellie (örvendezve): Mit? **Mit?**

Annie: Azt mondta, hogy **rám** hasonlítasz.

Udvarló: Szabad bucsuzásul megcsókolnom?

Hölgy (kényeskedve): **Nagyon** takarékosan bánok csókjaimmal.

Udvarló: Akkor legyen szabad **gyűjteményét** még két csókkal gazdagítanom.

— Szeretsz, asszonyka?

— Persze!

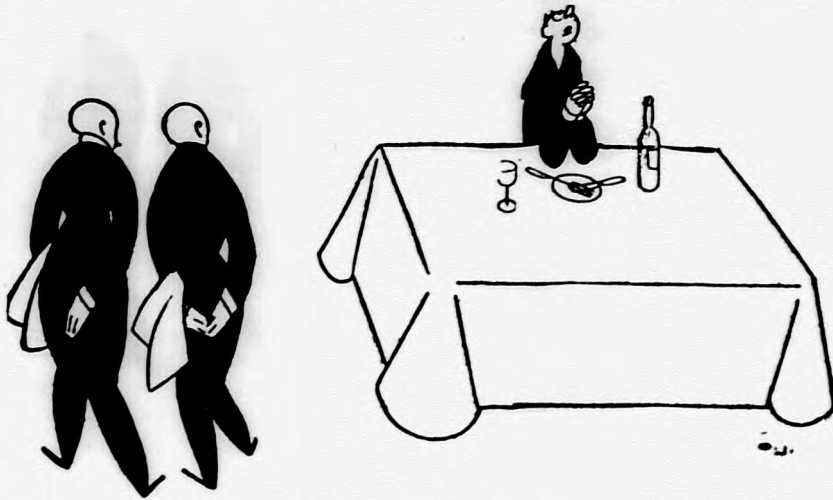
— Nagyon?

— Végtelenül!

— Akkor talán megtarthatnék **most** valamicskét a konyhapénzből.

Az egyik automobilista: **Miért** nem hajt sohse a szomszédutcán? **Talán** ott valami veszélyes kanyarulat van?

A másik automobilista: Igen, **mindjárt** a kanyarulat mögött van az **autó**-üzlet, amelynek még adósa **vagyok** az autóm árával.

APRÓ TRÉFÁK

GAVALLÉROS JUTALOM.

Bizománysék garden party-t rendeztek hűvösvölgyi nyaralójukban s ez alkalomra felhozták városi lakásukból a zongorát. A kocsirol két napszám cipelte fel a villába sűrű verejtékezés közben a pianinót, mingyárt fel is állították a helyére s amikor készen voltak a munkájukkal, megálltak az ajtóban, letörölték homlokukról az izzadtságot s talán némi borralaló reménye festett eléjük ábrándképeket.

A nagyságos asszony leült, kövér ujjai végigsiklottak a billentyűkön. Bizománysék ur rákönyökölt a pianinóra s ekkor észrevette a két szomorú napszámot az ajtóban.

— Ejnye, — mondta — már majdnem elfelejtettem, hogy még itt vannak! Ez a két derék, jóra való ember alaposan kifáradt, megérdemelnek egy kis pihenést és egy szép jutalmat! Mama, édes, játszd el nekik a Tanhauser nyitányát!

BELÁCSKA ÉS A KIS KATÓ.

A szigorúságáról ismert bíró egy dunamenti községben nyaralt a családjával, ahová régi szálak fűzik. Oda-haza, családja körében, megszokott enyhülni érle s két kis gyermeke, a 9 éves Belácska és a 7 éves kis Kató visszaélnek apjuk elnéző jóságával. Egyik nap a kis Béla az udvar végében lévő libausztató körül hancurozott és a pajkosságának az lett a vége, hogy megcsuszott és belapottyant a nem épen legtisztább vízbe. Mikor apja meglátta a csuronvizes fiút, összeszidta és megparancsolta, hogy azonnal menjen a kamrába.

— Ott maradsz addig, amíg meg nem száradsz, azután pedig bejössz

hozzám jelentkezni és akkor majd megkapod a többi!

Kató az apja mellett állt, büszkén, hogy végre egy dolog, amiben ő nem vett részt. Belácska pedig bevonult a kamrába. Elmult egy óra, mikor egyszerre csak nyílt az ajtó, és a nyíláson a szöske kis Kató kandikált be:

— Apu...

— No, mit akarsz, kis lányom?

A kis leánynak öröm csillogott a szemében, miközben kaján buzgalommal jelentette:

— A Béla már megszáradt!

EGY KIS FÜRDŐHELYEN

Az ismert pesti könyvkiadó és felesége megérkeztek egy kisebb osztrák fürdőbe s mindjárt az első délután találkoztak a helybeli strandon egy pesti ismerősükkel, aki örömmel sietett üdvözlésükre és megkérdezte őnagyságát:

— Hogy tetszik ez a hely, nagyságos asszonyom!

— Még nem mondhatok semmit, csak ma jöttünk!

— Gonodtam mindjárt, — mondja az ismerős fiatalember — mert ha már pár nap óta itt lennének, akkor már rég nem volnának itt!

A FÁJÓS LÁBAK

Beállit a pénztári orvos tömegrendelésére egy szurtos, maszatos ember.

— Na mi baj? — kérdi tőle kedvetlenül a sok ingyenrendeléstől, lépésőjárástól agyonhajszolt doktor.

— Fájnak a lábaim, doktor ur. Legyen szives nézze meg, aztán írjon rá valami csillapítót.

— Hát mutassa, barátom. De sorjában, először a jobb, azután a bal lábát.

A beteg nekiszedelőzködik, lehuz a

jobb lábáról nagy keservesen egy ösze-vissza foltozott cipőt, azután valami kapcaféle rongyot, mire előke-rül egy láb, melyről első pillanatra megállapítható, hogy tulajdoosa előtt a lábviz ismeretlen fogalom.

Az orvos dühösen csapja össze kezzeit.

— Mondja csak, nem szégyel így jönni az orvoshoz? Becsületesem mondom, hogy egész Csonka-Magyarországon nem lehet ennél mocskosabb lábat találni.

— Téved, kedves doktor ur, — szölt szentelen nyugalommal a páciens.

— Már hogy tévednék?

— Hát csak úgy, hogy a másik lábamat még nem is látta a doktor ur...

MAGYARÁZAT

— Kutya melege lehet a nagyságos urnak!

— Ejnye, more, így nem beszél az ember a földesurral?

— Azsér' mondom, csókolom a nagylába kisujját — mer' disnómódra teccsik izzsadni!...

AZ ASSZONYSÁG.

Egy tojásszedő megy Sokorópátka utcáján és megkérdezi a kapujában álló sokorópátkai Szabó Istvánt, akit nem ismer:

— Gazduram, az asszonyságnak van-e eladó tojása?

— Azt nem tudom. Azonban jegyezze meg magának, barátom, hogy az én feleségem vagy **kegyelmes asszony**, vagy **Kati néni**, de semmi esetre sem asszonyság.

Dr. FARKAS GÉZA

500 DOLLÁR BIZTOSITÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek
gyors és pontos elintézése. Pénz-
küldés, jogi tankcs és hajójegy.

Forduljon hozzám bizalommal.
1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

HEGEDÜS PÁL

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos dolgait. Kiállit okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyket minden vonalra. — Aki pedig nyakmerekedésben van, az kaphat nála bedörzsolésre finom olajat.

VETERÁN PESTA

régi amerikas és Zöldfülü Marci

MMARCINK, hát mán a csikindé is elgyütt oszt mondok szét kék nézni a járásba, mer ebbe a szomoru világba felkopik a szégyellős ember áll. Igaz, hogy mindenfelé sokat panaszkodnak a magyarok, aki nem is csuda, de hát itt-ott mégis csak akad egy kis löre meg egy kis ködmönle a pincébe. Még ma egy esztendeje a Bakonba jártunk a zöreg Dongóval oszt ojjan somlai bort it-tunk, hogy attul még a hót emberbe is megmozdult vóna a vér. De azóta sok minden megváltozott, oszt úgy járjunk itt, mind akinek kenderföd nem jutott. A zöreg Dongóra ugyancsak rájárt a rud, merhogy egyik nyavalya a másik után érte oszt igen keserü lett a szája ize. De hát nem is csuda, mer egy olyan öreg szenvedőt máskép tritolhatnának a magyarok.

Szerettünk vóna elmenni Nevijorkba a kapavágásra, akit a Kossuth apánk tiszteletére csináltak Nevijorkba, de hogy messzi van Nevijork, hát mondok csak marcijusba megyünk majd oda, amikor leleplezik a Kossuth apánk szobrát. Merhogy akkor ott lesz minden órajtos amerikai magyar, ahogy dukál is. Oszt ha máskép nem, hát kilutrijázzuk a Marci bekecsét, de még akkor is aggyunk valamit a Kossuth apánk szobrára.

A multkor Tolidoba jártunk oszt igen megörültek a régi ösmerősök, de legsült Bubenko Pali öreg cimbor, akivel ugyan elbarátkoztunk Andó Jánosnál. No de nem is csuda, merhogy Andó

virtuos borsodi gyerek, aki tudja mi a becsület. Hát úgy elbarátkoztunk, hogy a Marci füle is meleg lett oszt úgy összeverte a zopcecokat, hogy netovább. Hát még ebbe a szomoru világba is akad néha egy kis öröme a magunkfajta régi amerikásnak.

Népszövetségi tankönyv

SZÁMTANI MŰVELETEK

Titulescu, ha az asztalt veri, kivonja magát az illem alól, összeadja magát Benessel és kölcsönösen osztják egymás véleményét.

Romániában matematikai egység nincsen, mert rövidesen tört lesz belőle a különféle elfinomítások révén.

A számlálót vonal választja el a nevezőtől, ha a vonalat el nem lopták.

Egy oláh zsur után a hármasszabály szerint az ezüstkanalak helye X, azaz ismeretlen.

Törtet törttel úgy szorzunk, hogy a számlálót is meg a nevezőt is megvesztegetjük ezer leiel.

HITTAN

Hinni annyit tesz, mint igaznak tartani mindazt, amit más mond. Amit más mond és nem Titulescu.

Putifárné Józsefet a tömlöcbe vetette. Putifárescu, neje védelmében, sürgős intervenciót kért az öszövetségi népszövetségtől, mire az a kisebbség védelmének jelszava alatt három csárdás pofont kapcsolt be a Józsefközpontba. Innen van, hogy azóta is állandóan bug a szegény Józsefközpont.

Mözse negyven esztendeig vezette az entellektuelleket a pusztában, míg elérték Kánaán határát. Kánaán határsérelmi panasza, nohabár még egyelőre ma is a népszövetség asztalán fekszik. Villegas elnök kijelentése szerint rövidesen tárgyalás alá kerül.

TÖRTÉNELEM

Rumániát Romulus és Remus grüldolták egy anyafarkas elnöklete alatt. Reomürrel való rokonságukat csupán azért tagadják az oláhok, hogy közállapotaik ne keltsenek gyanut, fokról-fokra való súlyedésükkel.

Holubár csehszlovák bajvivó egy alkalommal a Nyulak-szigetén összekaszkodott valami Toldi Miklós nevű nevezetű egyénnel, akinek csselfogásból megengedte, hogy fejét leszelje, de azután úgy visszahintott, hogy az illető attól kezdve a zöldet is Piroskának látta és ötven évre rá meg is halt.

Napoleon is fölöttébb szimpatizált az oláhokkal. Midőn a gizehi piramisok előtt így szólt: "négyezer év néz le rólatok" — voltaképpen szimpátianyilatkozatot tett burkolt formában az oláhok mellett, akik legtöbbször nyolc—tiz év néz le koponyáinkint.

VEGYTAN

Fát oldani olyképp lehet, hogy egy cseh légionáriusnak szuronyt mutatunk, mire az — kereket old.

Ha egy aranyra ultraromán sugarat bocsátunk, az arany eltűnik és a panasztévöböl a szigüencia csapadékot vált ki.

Miután a klórmész, tudvaleően, igen ártalmas a fehérműre, éppen ezért egyes román körök fehérmű helyett a tüzöt és a medvebörkombinét kultiválják.

Móc és szappan. Ebben az összetételben ismeretlen, ha csak nem gasztronómiailag.

NYELVTAN

Enyém, tied, övé. Birtokrag, magyar földbirtokosokkal szemben.

Leiebb, mégleiebb. Vesztegetési idulatszó.

Tól, -től, fosztóképzők. Nak, -nek, osztóképzők. Val, -vel, cinkosképzők. Ba, -be, börtönképzők.

Lopni, ige. Lásd még igekötő, lóköttő stb.

TANÁCSKOZÁS

Mondjátok meg nekem:

Bün-e, ha szeretem?

Bün-e ha kis Párom

Tanitom, nevelem?

Bün-e, ha csókolom

S elalszik csókomon?

Bün-e ha kis szívét

Hálával befonom?

Bün-e, ha becézem

S átfogom egészen,

S szive gyors szavából

Szép ámát megérezem?

Mondjátok meg nekem,

Bün-e, ha szeretem?

Bün-e ha kis Párom

A mennybe vezetem?

MÓRA LÁSZLÓ

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.

52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

“URBICSI” ESETEK

TRÉFÁS emberek az “ubricsi” magyarok. Ha csak módját ejt-hetik, alaposan megtréfálják egymást, de azért nincs belőle harag. Megesett például Wargyas Károlynál, hogy a kedves komája egyik hűvös őszi estén eldiskurált nála s mikor haza akart menni, arra kérte a komát, hogy tolják meg a “Lizi”-jét, mert megfázott kint a hidegben és nem akar elindulni.

Wargyas Károly barátunk jóindulatú ember, hát szívesen eleget is tett a koma kérésének. Harmadmagával kiment a szalon elé az utcára, beleköptek a markukba, nekidőltek a hideg “Lizi”-nek és meg akarták tolni alaposan. De a koma kitett velük, mert hirtelenül megindította a “Lizi”-t és a szíves segítők csaknem hasra vágódtak a nagy tolásban.

Ezt a kis tréfát valahogyan vissza kellett adni a komának. Néhány nap múlva újra odakerült a hamis koma és mert előzőleg kisé belenézett az “ómába”, hát ieült a szalonban levő “rediéter” re, vagyis a fűtőkészülékre és szépen el is aludt rajta. Wargyas Károlynak eszébe jutott a megtolás és vissza akarta adni a komának a kölesönt. Lement tehát a pincébe és alaposan megrakta a “faneszt” holmi vékony deszkával. Égett a deszka, hirtelenül meleg lett a “rediéter” s egyszer csak nagyot ugrott az alvó koma és úgy kapdosott a nadrágjához, mintha csak a vipera esipte volna meg a püspökfalatját.

Fogdosta a koma a nadrágot és bánatosan mondogatta:

— Ejnye, de rosszat álmodtam!

Wargyas Károly pedig ártatlan mosollyal odaszólt:

— No, koma, ez a rossz álom a tolásért volt.

Vadászni volt a vidéken két ubricsi szalonos ur. Egész nap jártak, de nem lőttek semmit. A farmer megsajnálta őket és adott nekik egy fécánt, de azt nem mondta meg nekik, hogy döglötten találta a földéken. — Büszkén mentek haza a vadászok és a jég szekrénybe tették a fécánt. Másnap mikor kivették, a fécán egyszerűen szétesett, mert teljesen rothadt volt. Azóta nem szeretik, ha a fécánt emlegetik előtől!

A főispán szomjas, a községi bíró szomjas

Szomjas Gusztáv országgyűlési képviselő, mikor még főispán volt, minden előzetes híradás nélkül utazott ki a megyéje egyik községébe. Amint a község háza tanácstermébe benyitott, ott találta a főbíró urat. Fehér lenge-magyarra vetkőzve ült a bírói székben, mert nagyon meleg volt. Elibe lépett a főispán s csak ennyit mondott: “Szomjas vagyok”.

A bíró megragadta a szót s nagy hirtelen ezeket mondta: “Bizony uram én is, de mindjárt segítek én a bajon.” És már sietett is az ajtóig. Azt kinyitva ki-

adta a parancsot a bakternek: “János, azonnal szaladj át a szomszédba, hozz tiz üveg sört, de hideg legyen, mert tisztességes vendég érkezett a község házába, aki mihelyt belépett, mindjárt azt mondta, hogy ő szomjas. Így értesd meg a zsidóval. Siess!”

A LÁZADÓ MAGYAR

Az 1848-49-iki szabadságharc után, az elnyomatás legsötétebb napjaiban a Bach-huszárok nem törődtek a magyar ember bajával, de még az életével sem. Sőt azon igyekeztek, hogy minél több magyar pusztuljon el. Érthető tehát, ha nem törődtek az oszt-rák zsandárok annak a szegény magyarnak a segítségért hangoztatott kiáltásaival sem, aki a Dunába esett s már-már elnyeltek a hullámok. Látták a hullámokkal való küzdését, de nem siettek a segítségére, csak akkor, mikor a fuldokló utolsó kétségbeesésében úgy kiáltott fel: “Éljen Kossuth Lajos!” Ezt meghallva öltözetestül ugrottak bele a zsandárok a Dunába s kihuzván a re-bellis magyart, gallérjánál fogva vitték nagy diadallal a policáj-főnökhöz. Természetesen megbüntették a lázadót, a két zsandár pedig megkapta a lázadás bejelentéseért járó nem esekély jutalmat. Még természetesebb, hogy a kimentett magyar nem nagyon bánta aztán, hogy pár hétre lecsukták a Kossuth életéért.

(Simon István, Debrecen)

A M E R I K Á B A N

a legrégebb és legnagyobb magyar

TEMETKEZÉSI INTÉZET.

Elvállal temetéseket és balzsamozásokat. Koporsó-raktára a legjobban berendezett a városban. Kényelmes betegszállító kocsik állanak a közönség rendelkezésére.

Lakodalmakra és keresztelőkre a legjobb gépkocsik kaphatók.

JAKAB ISTVÁN,
8923 BUCKEYE ROAD
Cleveland, Ohio.

Telefon szolgálat nappal és éjjel.

SZÓT KÉREK

JOGGAL azt kérdezhetik a Dongó olvasói, hogy mi a fészkes fülemile van a Dongóval? Miért megy olyan lassan, mint a mankós koldus? Utóbbvalóidőben többször szoltam már a Dongó késésének okairól s így főlegesen ismételnem a dolgokat. A családunkat ért csapásokban s az amerikai magyarság nemtörődömségében keresendők a késés okai. Én a magam részéről megteszek minden emberileg lehető, de az én erőmnek is van határa.

A családi bajok még egyre tartanak nálam, a Dongó hátralékosai még egyre hallgatnak s mindezek tetejébe jött Berkó D. Géza váratlan halála. Detroittól messzire esik New York, a költség is ugyancsak alapos, de mégis el kellett mennem New Yorkba, mert így kívánta a becsület. Választanom kellett aközött, hogy a Dongót csináljam-e meg, vagy pedig elmenjek kopersóyivőnek New Yorkba annak a magyar ujságosnak a temetésére, aki velem együtt csaknem egyidőben lépett a nagyon tövises pályára.

És elmentem New Yorkba megadni a végtisztességet egy régi magyar ujságosnak, aki velem együtt nagyon, de nagyon sokat küzdött az életben. Nehéz gondokkal, megtört egészséggel mentem el a new yorki temetésre, amely úgy megviselt, hogy napokon át egyáltalán nem érdekelt semmi. Végtelenül elkésérített a gondolat,

hogy így pusztulnak el itt sorjában éltük derekán a magyar ujságosok.

Ezért késett a Dongó. Rajta leszek, hogy gyors egymásutánban jöjjenek majd a többi számok. Rettentő erőfeszítés lesz, de én megteszem a magamét, bár érzem azt, hogy sokáig nem tarthat így az állapot. Mert az emberileg egyszerűen lehetetlen, hogy nekem még most is személyesen kelljen járnom az előfizetések után. Irni, temetni, kollektálni és mindezek mellett állandóan gondokkal küzdeni: mégis csak sok egy-egy embernek.

A jövő számban majd tölem telhetőleg áldozni fogok a Berkó D. Géza emlékének. Most nincs annyi lelkem, hogy ezt méltó módon megtehessem.

Még egyszer jelzem, hogy a Dongók most lehetőleg minél gyorsabban jöjjenek egymásután, de egy kis emberséges jóakaratot én is elvárok azoktól, akiktől várni lehet.

New York.

Magyar szeretettel

KEMENY GYÖRGY

PETRÁS LAJOS
ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS
Irodái:
1040 Guardian Building
8917 Buckeye Road
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
CLEVELAND — OHIO

A HOSSZU ANNA

Volt egy cselédlányunk, kit Annának hívtak. Mi nem hívtuk másképp, mint "Hosszu Anna". Ez a jelző joggal illette, mert legalább 180 centiméter magas volt és sovány volt, mint a dióverő.

Egy nap sétálni vitt. Már esteledett, mikor hazafelé indultunk. Át akartunk menni egy kis utcában az egyik oldalról a másikra. Anna nem vette észre, hogy közvetlen a járda mellett egy kis kizokcsi áll, leeresztett ruddal. Megbotlott és amilyen hosszú volt, átesett a rudon és elterült az uttesten.

Egy jókedvű suszterinas, ki éppen arra jött, odaszól a földön elterülő Annához:

— Néni, ha még egyszer elesik, ott-hon is lesz.

W. H. SCHWARTZ

Éső magyar ügyvéd és hités közjegyző
Ohio államban. 512 Society for Savings
épületében. Cleveland, O.

TELEFONOK:

Cuyahoga Central 3350E. Be'l Main 5720

D. B. STONE

MAGYARUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVÉD

822 Leader-News Bldg. Cleveland, O.
A Superior és East 6-ik utcák sarkán
Telefon: Main 7090 és Central 1388

DR. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-161
este 8 óráig. Vasárnap 2—5 óráig.

8 NAP A TENGEREN

Magyarországba

vagy onnan ide

BRÉMÁN ÁT

A legnagyobb és legyorsabb
német hajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóin.
Kizárólag csinos 3. osztályu
Stateroomok. Leszállított
áru körutazási hajójegyek.

Felvilágosításért forduljon
a helyi ügynökhöz, vagy

32 Broadway, New York
NORTH GERMAN

LLOYD

Ének a végtagokról

Vitézek, mi lehet
E széles föld felett
Szebb dolog a térdeknél?
Holott a földi mez,
Az, mely delnöt szinez,
Általában véget ér,
Hahogy kedvére nőtt:
Szép térd sok széptevőt
Ad, ki kedvesb férjeknél.

Zord idők fordulván,
Gúnyácskák csorbulván,
Előtérben ők lépnek:
Katzérul illegvén,
Bájdúsan billegvén,
Tsudájára mind népnek.
Vettetnek kótyára,
Láttatnak módjára
Piktor által írt képek.

Lejtnek mind hevesben,
Hévben és hívesben,
Őszön ugy, mint tavaszon,
Járván séták terét:
Próbálja fegyverét
Sok vénetske amazon
Es diadalma kész.
Győzedelmet ha vész
Pár zsenyüülő kamaszon.

Dunának mentiben
Sürgölődnek igen
Corso-járó kényesek:
Szemeket kapadván,
Inokra tapadván
Selyem-kaptzák, fényesek:
Bóklászást fogadni,
Magok mutogatni
Szörnyen szenvedélyesek

Hajh, mit mindent érnek
Szemek, ha rátérnek
Térdek deli dolgára.

Emez, mint ősi kard,
Hajlatban megtsikart.
Emlékeztet dongára;
Amaz, mint X betű,
Fordult ívezetű:
Kár világi pompára!

Ez hájjal gömbölyű,
Az véknyan ösztörű,
Pipaszárnak testvére;
Ez kurta, mint a lét,
Amaz meg langanét,
Pásszol gólya testére,
Némely álmat szalaszt,
Más ét-vágyat halaszt:
Nem jó nézni estvére!

Vitézek módfelett
Kezdi e föld felett
Az térdeket megvetni;
Értém ökelmeket
S kezdem a kelméket
Kurtaságért megfeddni:
Jobb volna leplekkel
Vagy más egyebekkel
Végtagokat befedni...

(JASZ)

Jórávaló magyarok

Ujabbán a következő jórávaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Németh Ferenc Granite City, Seifferth András Pittsburgh, Bubenko Pál Toledo, Andó János Toledo, Halász Gyula Passaic, Tanay F. Detroit, Nagy József Terrace, Fody E. Flemington, Agócs József Roebing, Dravetz M. J. Allentown, Mrs. M. Oláh Columbus, Csonka Illés Buffalo.

Fogadják a Dongó köszönetét.

KEDVES HONFITÁRS!

Jeget aszaljaánk belőled, ha ellopod a más Dongóját!

A "Dongó" postája

A. J. A betegeket köszönettel vet-tük, a tréfákat kidongjuk.

F. A. A mult számról lemaradt, most közöljük.

M. T. Kivánságának eleget teszünk.

L. J. A hat beteget köszönettel vet-tük. Többen is követhetnék a jó példát.

T. E. Köszönet a betegekért. El-rántjuk a bodi nótáját

E. V. A küldött dolgot kidongjuk.

J. B. K. Hát bizony szégyelhetné magát. Kár, hogy ilyen magyarok is vannak a világon

A T. Ugyilátszik, hogy az illető megtartotta emlékül a betegeket.

Több dologról máskor szólunk.

H. E. VARGA

ÜGYVED ÉS JOGTANÁCSOS

541 Society for Savings Bank Bldg.

CLEVELAND, O.

Cherry 8092

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.

AURORA, ILL.: Fodor K. József.

AKRON, O.: Ignácz István.

ALLIANCE, O.: Szabó Károly.

ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.

BETHLEHEM, PA.: Hacker Ferenc.

BUFFALO, N. Y.: Csonka Illés.

BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.

CHICAGO, ILL.: Laky Béla.

CLEVELAND, O.: Bazsó András.

COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.

DAYTON, O.: Pohl János.

DONORA, PA.: Turfa Sándor.

DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.

FRANKLIN, N. J.: Bene András.

HOMESTEAD, PA.: Nagy József.

KULPMONT, PA.: Marosi György.

MILWAUKEE, WIS.: Belezny F.

NEW YORK, Demeter K. József.

NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.

NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc

PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.

PHILLIPSBURG, N. J.: Németh

Zoltán

PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.

ROEBLING, N. J.: Agócs József

SHARON, PA.: Kuti Tamás.

ST. CLARVILLE, O.: Kovách János.

TOLEDO, O.: Hovan S. György.

TORRINGTON, CONN.: Batcho

János.

TRENTON, N. J.: Rinyu György.

ISMERTETŐ JEL.

— Ez az ügyvéd olyan furfangos ember, hogy még az almárról is le-huzza azt a kis bőrt!

BOROSS GÉZA

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ, — KÖZJEGYZŐI
ÉS REAL ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON AVENUE

CARY STREET SARKÁN

M E G N Y I L T

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZIVES TÁMOGATÁSÁT KÉRI

BOROSS GÉZA

KEMÉNY GYÖRGY
ELŐADÁSAI MAGYARORSZÁGI UTJÁRÓL
ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI
MOZGÓKÉPEK

KISÉRETÉBEN

A LEGKÖZELEBBI ELŐADÁSOK LACKAWANNA-N, BUF-
FALO-BAN ÉS AKRONBAN LESZNEK.

RENDKIVÜLI ÉRDEKES KÉPEK Budapestről, a Hortobágy-
ról, a Dunántulról, Egerből, a Balatonról, Debrecenből, a Nagy-
alföldről, Kassáról, Székesfehérvárról, Szombathelyről, Mező-
kövesdről, a Bakonyból, Zircről. Pécsről, Kispérről és Magyar-
ország több más helyéről.

MINDENKI NÉZZE ÉS HALLGASSA
MEG EZT A RENDKIVÜLI ELŐADÁST